

שבר ער שבר

התורה

שמענו כי נדפס עלה נובלה ביטש שבר מטה עוז, לא ידענו מי הם החתומים עליו כי הסתירוהו והצטווה פה במקום שרבל מבירין אותם ואת שקריהם, המצית ופתשן הכתב להכחיש את המכתב שכתב ראב"ד מקודש בקדש הר"ח שפירא שליט"א לאמר עליו כי מווי"ף הגה.

מקדים אנהו החתומים מטה לפני כל ב"ד כשה בישראל כי בפנינו נכתב ובפנינו נחתם המכתב ההוא, הרב רח"ו שפירא כתבו כולו בפנינו, ובפנינו חתמו גם סגור בידנו, והוא הדפס בלא תוספת וגרעין גם כקיש"י.

הנה המכתב בידנו הוא גם עתה, עצם כיון כל הרוצה לדאוג יבא ויראה וכשם שא"ל להכחיש אור השמש בצהריו, כן א"ל להכחיש חוש הראות.

ומכאן מודעה רבה לכלל מעשה הכת המהגדרת להגביר המרומם הורש אמת ומשפט צדק מו"ח מנחם מענדל ראנד"ל, וכל פרטי החבורותיהם, כי הכל בשקר יסודם פרצו חק וגדר המוסר, ועברו כל נבול אנושי, עפ"י עדות הול' שהעידו על הק האנושיות לאמר מילתא דעבדו לגלוי לא משקרי אינשי והם גם ב"ש לא יבשו, גם הכלם לא ידעו לשקר בגלוי ובזרזון ובפרהסיא בפומבי כל קהל עם.

ראו נא אחים עד כמה העוות נוכרת, ועד כמה פרצה כדת התנופה כל רגש וכל מדה נכונה, שינו לב מעתה אחרים מבשר מרדכי עם ה' וחי' על ישראל שלום.

ונאם יהוסף רל"ג

נאם יעקב אורנשטין

הנה הראב"ד ר' חיים יעקב שפירא שליט"א.

ר"ם וישיבה, אהל משה אשר יסד הנאמן הקדוש מברוקס ועל"ה ז"ל.

ונגשר ספרתי הדברים הנ"ל לפני מו"ח הנאמן מוהר"ח שפירא שליט"א, אמר לי, כי קשה עליו לדאמין, כי הקשה נבלה כזאת בישראל ובירושלים עתה להכחיש את כתב ידו וכתביו וכתביו שכתבו עומד וצות, כתבתי ואכתוב עוד לכל אשר ישאל אותי, ולכן הנני נותן פה את האודרעסא שלי, וכל הרוצה לדעת, כי המכתב עוז' הוא אמת וצדק, והלשבר מטה עוז' צאמתי ויפנים ושקרים, ואל נא לפנות במכתבו על אדרעס מו"ח נ"י הדימוכה בזה וישני בעת' השוכחה נכונה.

נאם הנ"ל.

אדרעס מו"ח נ"י:

Herrn Rabbiner CH. I. SCHAPIRA JERUSALEM (Palästina)

ראיתי גוף הכתב שכתב וחתם הרב מ' חיים יעקב שפירא ז"ל דעתה' טובים מה שהשיב לרב א' דבריות גאלוציע ע"ד הנחנות הכולל עסבריק גאלוציע וע"ד הפס"ד, ומכתב הלו נדפס כיום א' א' דחה איך, נכתב ונדפס בשם מכתב עוז, ויכיר לי שהוא כתב ידו פס"ד וחתומה ידו פס"ד, והרפסת מכתב עוז ה"ל הוא כלי שום הוס' ונרעין כלל רק כאשר כתב בצעם כתב ידו וחתומה' ונ"ל אפיוצ בעתה' יום ה' מרוב לחרש סיון חרס' פעה"ק ירושלים חוב"ב.

אלכסנדר סענדר פריינד.

וכל איש אשר בדעונו לידע מה הוא האיש הזה יוכל לשאול עליו אצל הרח"צ הקדוש מבעלן שליט"א.

רמען ירושלים לא נשקט

אחינו בית ישראל, הע"י, עיניכם הרוואת את כל הגעשה לנו, ואנוכי השומעיה את כל שקריהם ומכחיהם של חסידים האלה, ופאן סיכח עם מי הצדק? ופאן פס"ד עם מי האספה? אנהו סוציאליזם דברים ברוכים ואחרים והנה באים המפגשים ומכחיהם אחינו כן יצא מתי הסכת הירוע בשם "אכן נודע הדבר" והנה שמוע שמענו כי יש מכתב בשם הנשיא להכחיש אותו, חלילה לנו להאמין על הנשיא נ"י כי גם ידע עם אנשי חסד האלה ח"ו להפוך לרוש משפט ולהפחית כבוד, אבל אין ואת-רק כי ידו הסופר יוסף פרידמאן במעל חוק, הוא הכיב בשם הנשיא כרעיו, והנשיא לא ידע אתו מאסיה, לוא היינו רואים את עצם המכתב ההוא, כי אז היינו מראים ומוכיחים אותו כי שקרי מכוין ושוכרו בצדו, וכל מי שיש בידו אותו המכתב, למען צורך וכו' לא את דבריו עם דברי מכתב המפגשים, ענה כסיל ויראה כי מותיהם הם זה את זה, אולם לאחר כי איננו בירוי אין אנו יכולים לדון עליו.

ופראש ידענו כי דבר שפתים אך למחזור הנהו בענין בזה, כי בא' כותב כהפצו ואומר שאנו הצדק, ואחינו כ"ל היו שדם ברחוק מקום כודא לא יוכלו לעמוד על האספה כי ע"כ אסרנו: שלח ואחרי' דל יכלו נא פס"ד אנשים, אנשי עם, בעלי דעה, דעה הורה ויראה חבא, והם ידרשו ויחקרו ויציאו דבר אמת לאמתו.

ואף חיים כך אנו אומרים: הרח"צ הנדב ראנד"ל התנדב לתת מבספנו שני אלפים כתריו, והנה הוא יח' על הצאות בעד המשה אנשי עם ומדע אשר יכתרו כאת רבותינו מאחינו שבנולה לנסיע לארץ ולראות ולדעת הכל, והם יכירו וידעו ויעידו עם מי הצדק ועם מי השקר, מי הוא הגעשק? ונול' ופי' ח"א העיני' יחזק' ואם יתכר הדבר בדבריו על המפגשים שלם הפך הנה, (האנשים הנכחחים לנסוע וידעו נא לבני חיים ראנד, והם יתנו על ידם את הכסף הנזכר) ואו ידעו כל אחינו בדברים ברוכים, ותחי' והאמת נהדרת, והצדק בידנו עשרת, לשם ולתפארת, להציל עשוקים מיד עשוקיהם, להצדק את הצדקים, ולהחיות שלשה אלפים נפשות מישראל וישובי הקרש, התננים עד בה בצדה ומצוקת, כדו נדים ואנשי רשע, ושיעור הת"ל לנו ולכל ישראל אכן.

דעת הורה

ע"ד מינוי פרנס על הצבור, מלוקט מרבריו רבותינו ז"ל, אשר מפיהם אנו חיים.

עין ברכות (ד' נ"ה א') אין מעמידין פרנס על הצבור אלא אם כן מלכין בעבור יעושה, ועיין ברי"ף ורא"ש ז"ל שם, וע' בסוף הרשב"א ז"ל מוסר תר"ח היר' בשו"ת הריב"ש ז"ל סי' קע"א ד"ה רביעית יעושה, ע"י מיר חיים סי' ג' כב"י שכה בסוף הסי' יעושה, והא לכס פסק הרמ"א ז"ל חיים סי' ג' סעי' ה' וזה לשונו, מי שנישע זה בלא רשות הקהל בעצמ' העבור יעושה לזון את הרין יעושה זה לשון רבינו אבית העולם קסאי דקמן הראשונים כמלאכים, אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם אנו יחיות, ובכל מקום הנה לנו העינים, הרשעים ז"ל, והר"ח ז"ל, ויראבין ז"ל, ואח"כ חבל נבואים ראשונים פאה והשנים רבנים, אשר נזרי והתריס' על גזון אשר אני עוז, חובאי בשו"ת רבנו סוהרים נר ברך, בס' התרנ"ב, בסוף הספר, ורשום על זה, התקנת אשר הוקן ד"ח באגודת בני צפת, וזה לשונם, חוצצים להכות אש, ועד נזינו נזינו והתחמנו בשפתא ובשם מיתה ר"ל, שלא יחא אדם ראש, ליכול שדה על הכור, לא יכר, כי יש עינים עינים פורשים ואפי' צניעים אינם, אף לא שימני אותם רוב הקהל סגני חשיבותם, והעובר על נדרתנו, יח' באלה ובגדיו, ובשמתא ופחדים בשם מיתה ובשמתא יח' ר"ל, ויהיו כל ישראל סוכרלים מסגנו. חתומים, ואינם חתומים, והלשונות והלשונות תלמידות, והתורה גדולים וקטנים, פה פה כותב יח' ז"ל נסח, ספרו ספר קוסמים, והשוטר קטנונית, ונחשו ברכות על האש, ועל תקנה זו החומה, שמואל ב"ר, באר, יעקב ב"ר מאיר, אלעזר ב"ר נתן, ופאה והשנים רבנים ע"כ לשנים הקדוש, וככל החיון הזה, הובא אור באר, בשו"ת פתח' סינ' ז"ל סינ' ק"ב, וכונה, בשם הקנת רמ"ל ז"ל, ע"י עליו ורכנו דכן וסאורן של ישראל, האורים והחומים, וי"ע, ההוא יצא כנכוד במלחמת ד', ויה דהכות דברי קדש, באי"ס סי' ג' ס"ק י"ג, בעצמ' העבור, הוא לשון שו"ת הריב"ש ז"ל, ורמ"א העיני' וכו', הורה אתם ראו ושמעו, כמה רב מתקניש שיש בזה, הניביל שדה על הצדק, כע"כ, ובעתה' פשטה נע צרעת סמארת הזה בוסנינו, וכמה כרבים נחרכו ע"כ, וזכרה על רבנו חסין לעשות נדר בזה, לכל יח' ח"ל, פירין מוכנה על העובר, ע"כ הקדוש, והריאה וראה בשו"ת התהם סוהר, חיים סינ' י"ט עד סי' ק"ב, אף הוא ז"ל, עבר בפרק כזה בחוקי נדר הפורשים, נדר עולם בענין זה, והוכיח שם שגם סגניא דברכות הנה, וכנדרין שנוכל פרס מזה, נהיה יחד ס"ח שכל פרושה נזכר יעושה, וכפ"ה שם ס"ח ובידו סי' רמ"ה סעי' כ"ב ס"ק ג' יעושה, וע"י עוד בשו"ת התשב"ץ ז"ל חלק ראשון סינ' קס"א ע"כ, וכמהר"א ז"ל סנהדרין (ד' ר' ב') ד"ה כשביל יעושה ככ"ל, וע"י נחיות שם בח' ס"ק י"ב יעושה, ואם באנו לחפש בחיפוש סחיפ"ש, ככל דברי רבותינו האחרונים בחיבד הענין מה שהפלינו בזה, לזונוס יכול, והם לא יכול, וזי לנו רבני רבותינו הראשונים ז"ל, וסכתנו בקי"מא.

בבמשה מכם להדביק ואת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות